

Adresse; men som sagt, nærmere Undersøgelser af Adressens Navne ville jo vise baade, om det er Valgere, der have underskrevet, hvis Noget skulde tvivle derom, og hvor de høre hjemme. Viser det sig da, at det er Folk af ganske forskellige Samfundsklasser og ganske forskellige politiske Meninger, vil man vel ogsaa tillægge Adressen en Betydning, som svarer til den nyligste Opdagelse. Der er fra den ærede første Valers (Manges) Side gjort en Indvending mod Forholdstalsvalgmaaden, som jeg maa tilstaa overraskede mig lidt, og som ikke vilde være mig forklarlig, dersom ikke det ærede Medlem var forholdsvist ny i det parlamentariske Liv. Det, han aabenbart satte Pris paa, det, han tænkte sig som det Rette og Berettigede, var, hvad man i Almindelighed kalder — Ingen vil kunne misforstaa Udtrykket — at stemme efter Samvittigheden. Stemmelister, forudgaaende Afstale, det var ham en Beberstyggenhed: det lagde Trængsel paa Friheden. Nei, Samvittigheden skal diktere, hvem man skal stemme paa. Det er et Standpunkt, vi maaste Alle engang have staaet paa, men man opdager meget snart, at denne Stemmene efter Samvittigheden er en temmelig uskyldig Fornøielse; det kan være en Tilfredsstillelse, at man fyldestgjør sin Trængsel, men der kommer Ingeniing ud deraf, det er i højeste Grad sandsynligt; det skulde da være, at man rent tilfældig i sin Samvittighed uden at vide Noget af det kom til at stemme sammen med saa Mange, som behøvedes til at give Stemmen Bægt. Naar man har levet saa længe i en fri Stat som vi, naar man saa længe har brugt Stemmelister som dem, man har kjendt — og dette Thing kjender dem saa overmaade godt —, overraster det lidt at høre Noget sværme for denne Umiddelbarhed, som det ærede Medlem forraaede ved sin Forbring om Frihed til at stemme for, hvem man vil, uden at spørge 19 Andre til Raads. Det kan maaste synes at være lidt tvungent, at man skal underkaste sig at spørge, om nogen Anden vil følge med; men sikkert er det jo dog, at vil man udrette Noget i en saa stor Kommune som Kjøbenhavn, duer det slet ikke, at man træder alene op og stemmer efter Samvittigheden — jeg tillader mig at bruge det gamle Udtryk. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at En, der i et Dieblit maatte føle sig generet ved Samvittighedsfrangen, ved nærmere Overveielse vil opgive alle Klager derover og se at slutte sig sammen med dem, ved Hjælp af hvilke han er istand til at udrette Noget. Men denne Sammenslutning, siger min ærede Nabo (Ogenbøll), vil saa føre til, at det er Folk, der løbe omkring og hverve Stemmer, der faae Indflydelse. Jeg vil spørge om, hvorledes det da nu gaar til; thi det maa man dog vide for Modsætningens Skyld.

Om der er Noget, der løber omkring, veed jeg ikke, eller om de gaa sagte. Det, jeg derimod veed, er, at Kjøbenhavn faar sine Kandidatlister bekendtgjorte i Bladene med Tilføining om, at et Antal „ansete Mænd“, tror jeg det er, de kalde sig, have forenet sig om denne Liste og anbefale at følge den (Bloug: agtede Mænd!), agtede Mænd, om Forlabelse! Det er de ærede „agtede Mænd“, tror jeg, som selv give sig Attest, men jeg skal ikke betvivle, at den er fuldstændig berettiget. Jeg siger altsaa, at det er et Antal af agtede Mænd, der udstede Listerne, men hvem er det? Det veed man ikke. Nu er det jo imidlertid klart, at paa den Maade gaar det nemt for sig; jeg indrømmer det; men det er tillige klart, at der dog kunde ønskes lidt mere Nævnethed i Fremgangsmaaden end den, der hidtil har været fulgt. Saa kommer imidlertid et Spørgsmaal, som blev berørt af min ærede Nabo, og han fremsatte der en Udtalelse, som det glædede mig meget at høre. Han siger nemlig, at det var jo klart, at der hidtil ikke har gjort sig politiske Hensyn gjældende ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Jeg vil slaa denne Sætning fast; thi jeg stoler paa, at min ærede Nabo er vel underrettet; saa veed man da det, at der hidtil ikke har gjort sig politiske Hensyn gjældende ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn; det er ganske andre Hensyn, der have gjort sig gjældende. Derved maa Manges Misforstaaelse være berigtiget; thi der er virkelig dem, der have været saa ensolbige at tro, at det dog tilsidst var et vist politisk Parti i Kjøbenhavn, der var de „agtede Mænd“ og bestiftede de andre „agtede Mænd“. — dygtige Mænd tillige, naturligvis — til at være Borgerrepræsentanter. Den Misforstaaelse maa være vistet ud; der har ikke været saadanne politiske Hensyn tilfede her. Det er kun Kommunens Vel man har haft for Øie, det er det, man har villet fremme ved at fremsætte sine Forslag til Borgerrepræsentantvalgene. Men føler man sig nu selv sikker i den Retning, hvorfor vil man da tvivle om Andre, hvorfor da tillægge Andre politiske Formaal, selv om Skimmet skulde i et Dieblit være imod dem. Lad dem være ligesaa gode som de agtbare Mænd, der hidtil have gjort Forslag, og de agtbare Mænd, der hidtil have sat ind i Borgerrepræsentationen. Lad dem i hvert Fald faae Leilighed til at vise, hvad de tænke, og hvem de agte at sætte ind i Borgerrepræsentationen. Det er dog tilsidst det, det vil komme an paa, og det er den eneste rette Prøve paa, hvilket deres Sindelag er. Jeg er altsaa i Almindelighed stemt for, at der foregaar en Forandring i den nyligste Valgmaade, da det forekommer mig, at den Deltagelse i Valgene, den har fremkaldt, er meget ringe, og da der ogsaa i andre Retninger kunde være Anledning til